Două excepții ale leadershipului

On Octombrie 14, 2016

A potrivi ceea ce percepi prin intermediul minții într-o poveste este direct proporțional cu ceea ce faci când crezi că nu te vede nimeni.

Era o ficțiune a puterii de autodepășire, o trăire halucinantă, începerea unei renașteri în "divin" printr-o redescoperire a tainelor unei geometrii științifice. Ceva ce mă izbea în mod deosebit, pe mine, cercetătorul literaturii dedicate surselor generative de noi dimensiuni creative, uneori prea complicate, adâncite în zgomotul de fond ale unor himere de idei năucitoare, trepte neîndrăznite a fi urcate de oricine.

Eu însumi prezentam simptomele unei ficțiuni neverosimile. Însușirea predominantă specifică acestei ficțiuni, prin care mă reinventam, despre care un John Fowles ar afirma: *"rămâne ce e de rămas când pășești înainte, într-o poveste căreia nu îi porți de grijă cortinei"* , constituia metafora de învățare ce mă ajuta să accesez resursele necesare pentru schimbare, creând ceva cunoscut drept "Ego superior".

Îndrăznesc să afirm că m-aș fi dăruit, fără ezitare, oricărei "noua stângă", oricărui prezent inexistent *in others people's mind* , să mă conformez înșelăciunilor propriilor mele fantezii, inexplicabil de complexe și cu totul în afara înțelegerii imediate. În afara sesizării și corelării atributelor esențiale ale evenimentelor și fenomenelor, mă lăsam alene în voia unei puteri nebănuite. Nimeni nu putea să mă vadă în ficțiunea pe care o proiectam asupra lumii, datorită faptului că lumea nu mai credea în povești, iar povestea mea era cât pe ce să se transforme în idealizarea misterioasei legături dintre un magician și un om de știință.

După cum energia nu poate fi nici creată, nici distrusă, doar transformată, conform primei legi a termodinamicii, tot astfel ficțiunea unei povestiri în care eroul reprezintă o dovadă în plus a necesității înlăturării sale de pe scena lumii vizibile, nu se conjugă, nu se poate formula decât în proză, fiind un univers compensatoriu. În care mă refugiam atunci când echilibrul interior îmi era amenințat de constrângerile pe care le presupune realitatea.

Leadership: Poți să descoperi ce se află dincolo de ceea ce se poate vedea sau experimenta în mod direct, potrivind ceea ce percepi prin intermediul minții într-o poveste care se reduce mereu la o singură temă?

„Iar acum notați-vă următoarea constatare importantă: artistul din mine îl învinsese pe gentilomul din mine. Printr-un mare efort de voință, am izbutit în aceste note memorialistice să-mi adaptez stilul la tonul jurnalului meu. Acel jurnal nu mai există. Dar am considerat că este datoria mea artistică să-i păstrez intonațiile, oricât de false sau de brutale mi s-ar părea acum." (Humbert Humbert din romanul „Lolita")

Dacă vrei să prețuiești natura și forma spiritului, atunci trebuie să îți amintești ceea ce scrii despre tine însuți, de la tinerețe până spre sfârșitul vieții, în cele mai intime aspecte ale vieții. Scrieri ce au în alcătuirea lor ceva specific: preocuparea ta pentru modul inedit de articulare a unei armonii cu sinele care se manifestă prin concentrarea asupra a ceea ce ești obișnuit să vezi și să nu crezi.

O singură temă caracterizează povestea mea, poate ați observat: rezultatul procesului imaginativ potențializat de o creație satisfăcătoare care vorbește într-un limbaj aproape universal despre pătrunderea Egolului într-un univers al dualității. Veți avea prilejul să constatați acest lucru dacă citiți și alte articole scrise de mine. Iar această temă întărește

ideea unei comparații între scriitor și creator, sub auspiciul sentimentului de superioritate, de apartenență la un curent literar avangardist: *Nivexistyoss* , sau Vocea Domnului în descoperirea unei lumi noi.

Leadership: Îți poți înălța mintea la rang de crez artistic prin intermediul unei creații care este copia unei vizualizări a imaginii "Alpha" așezate în contextul unei înțelegeri cu tine însuți?

Ceea ce mărește valoarea ta de om care atacă permanent noi orizonturi trebuie să fie copia unei vizualizări așezate în contextul unei înțelegeri cu tine însuți. Această copie trebuie să reflecte, mai mult decât orice al episod al evoluției tale, acea parte a vieții mintale aflate dincolo de ceea ce crezi că ești, dincolo de ceea ce se poate vedea sau experimenta în mod direct. Şi pe care o păstrezi ca amintire dragă.

În principiu este vorba despre artă, mai exact despre acest crez artstic: să depui toate eforturile pentru a-ți transpune viața într-o creație care atrage toate privirile din jur. Dincolo de diversitatea nuanțelor și argumentelor care îți pot umple viața, examinarea poziției față de ceea ce te-ai obișnuit să vezi și să nu crezi, este de natură să cultive o nouă constatare, o anumită manifestare a arhetipului tău sufletesc, o trăire de moment care influențează modul în care reacționezi la ceea ce percepi dincolo de aparențe.

Nu degeaba îl citez acum pe filosoful român Gabriel Liiceanu: *„Scrisul este un mod de a te concentra asupra a ceea ce nu știai că știi (asupra a ceea ce știai fără să știi că știi)".*

Fiindcă a potrivi ceea ce percepi prin intermediul minții într-o poveste este direct proporțional cu ceea ce faci când crezi că nu te vede nimeni. Este tot atât de valabil în cazul când știi ceva fără să știi de ce. Iar acest fapt, pentru purtătorul unor adevăruri de revelat, înseamnă să te regăsești navigând într-un somn adânc și lung care domină realitatea.

Imaginea "Alpha" așezată în contextul unei înțelegeri cu tine însuți desemnează acea formă de prezență pe care ți-o asigură creația a cărei încununare este revelația sursei existenței tale ca ființă umană aflată mai presus de lume printr-un crez artistic: să crezi în ceea ce îți pune la dispoziție imaginația.

Două excepții ale leadershipului ar putea fi următoarele: să te trezești la realitate fără să-ți amintești de tine, sau să-ți amintești de tine fără să te trezești la realitate. Un singur aspect este sigur în ambele cazuri: trebuie să-ți adaptezi stilul de a fi la tonurile propriei tale resetări, oricât de false sau de adevărate sunt ele.

Source: https://neculaifantanaru.com/doua-exceptii-ale-leadershipului.html